

Dictamen en relació amb la consulta d'un Ajuntament sobre la comunicació de dades dels propietaris d'èquids al Departament competent en matèria de ramaderia

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'alcalde d'un Ajuntament en relació amb la comunicació de dades personals dels propietaris d'èquids sol·licitada pel Departament competent en matèria de ramaderia.

Analitzada la petició, vista la normativa vigent aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el dictamen següent.

I

(...)

II

En l'escrit de consulta s'exposa que el Departament competent en matèria de ramaderia (en endavant, el Departament) demana el següent:

“Us agrairem que porteu a terme les actuacions que considereu adients per tal de poder-nos facilitar la ubicació o l'adreça dels propietaris d'èquids del vostre municipi”.

Davant aquesta sol·licitud, l'Ajuntament, en considerar que aquesta informació inclou dades de caràcter personal, planteja la present consulta per saber si aquesta informació *“queda inclosa en l'àmbit de protecció de dades en relació a la normativa aplicable”*.

Vistos els termes en què es formula la consulta, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per mitjà de correu electrònic, va sol·licitar que l'Ajuntament ampliés la informació per tal d'emetre el corresponent dictamen. En concret, es va sol·licitar informació sobre l'origen de les dades, (de quina manera i amb quina finalitat l'Ajuntament hauria obtingut les dades dels propietaris dels èquids) i també sobre la normativa en què s'empara l'esmentat Departament per sol·licitar aquesta informació. Pel mateix mitjà, l'Ajuntament respon que no disposa de la informació que li sol·licita el Departament, sens perjudici que aquestes dades es coneguin sense que obrin a les oficines municipals.

La informació sobre les persones propietàries d'èquids, és informació que, d'acord amb l'article 3.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD), ha de ser considerada com a informació de caràcter personal. Resultarà d'aplicació, per tant el règim de protecció previst per aquesta llei orgànica i per la seva normativa de desplegament.

Ara bé, en la mesura que l'Ajuntament ha manifestat que no disposa d'aquesta informació, no sembla que la resposta a la pregunta plantejada hagi de plantejar majors problemes, atès que no existiria informació personal a protegir vinculada a

aquesta qüestió en poder de l'Ajuntament i, per tant no seria possible –per manca d'objecte- la cessió pretesa pel Departament.

Al respecte, fer notar que és a l'Ajuntament a qui es sol·licita la informació i és el mateix Ajuntament qui planteja la consulta a l'Autoritat i no a títol individual les persones que formen part de la Corporació o el personal propi de l'ens local. La informació de la qual puguin disposar a títol personal alguna d'aquestes persones podria no estar inclosa dins l'àmbit de la LOPD (p. ex. si està vinculada a activitats exclusivament personals o domèstiques (art. 2.2.a) LOPD) i en qualsevol cas, quedaria fora de l'àmbit d'actuació d'aquesta Autoritat (article 3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades).

III

Sens perjudici del que s'acaba d'exposar, atès que l'escrit de l'Ajuntament es refereix a una eventual cessió de dades personals de l'Ajuntament a la Generalitat de Catalunya, a continuació ens pronunciarem sobre el règim de comunicacions de dades establert a la LOPD en el cas que tant el cedent com el cessionari siguin administracions públiques.

L'article 3. i) de la LOPD entén com a cessió o comunicació de dades *qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat*, i l'article 11 de la LOPD disposa que *les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat*, exceptuant el consentiment de l'interessat en el cas en què la cessió estigui autoritzada per una llei. Per tant, en el cas que no es disposi del consentiment del titular de les dades o d'una llei que habiliti la cessió, es tractaria d'una cessió inconstentada, tipificada a l'article 44.3.k) de la LOPD, com a infracció greu.

La LOPD podria ser la llei que habilités la comunicació de dades entre administracions públiques, sense consentiment de l'afectat, atès que el mateix article 11.2 preveu diferents supòsits de comunicacions habilitades i que, per altra banda, l'article 21.1 d'aquesta llei disposa el següent:

“Les dades de caràcter personal recollides o elaborades per les administracions públiques per a l'exercici de les seves atribucions no han de ser comunicades a altres administracions públiques per a l'exercici de competències diferents o de competències que tractin matèries diferents (...).”

En aquest supòsit, per disposar de l'habilitació que la pròpia LOPD atorga a les administracions públiques per a la comunicació de dades entre elles, s'han de donar de forma cumulativa dos requisits:

- Que sigui en l'exercici de les funcions atribuïdes a ambdues administracions.
- Que la cessió es produeixi en exercici de les mateixes competències o de competències sobre una mateixa matèria.

D'acord amb això, no quedaria emparada per l'article 21.1 de la LOPD una cessió de dades que es produís des de l'ajuntament a una altra administració pública però que no fos en exercici de les atribucions d'ambdues administracions o que s'efectués en l'exercici de competències diferents o que tractessin matèries diferents.

D'aquesta manera es garanteix que els titulars de les dades tinguin la garantia que les dades que s'han recollit per una administració pública i per a una finalitat en concret, només seran utilitzades per aquella administració, i també per la resta d'administracions si es manté la finalitat.

En aquest aspecte, es va pronunciar la Sentència 292/2000, de 30 de novembre, del Tribunal Constitucional:

"(...) el contenido del derecho fundamental a la protección de datos consiste en un poder de disposición y de control sobre los datos personales que faculta a la persona para decidir cuáles de esos datos proporcionar a un tercero, sea el Estado o un particular, o cuáles puede este tercero recabar, y que también permite al individuo saber quién posee esos datos personales y para qué, pudiendo oponerse a esa posesión o uso. Estos poderes de disposición y control sobre los datos personales, que constituyen parte del contenido del derecho fundamental a la protección de datos se concretan jurídicamente en la facultad de consentir la recogida, la obtención y el acceso a los datos personales, su posterior almacenamiento y tratamiento, así como su uso o usos posibles, por un tercero, sea el Estado o un particular. Y ese derecho a consentir el conocimiento y el tratamiento, informático o no, de los datos personales, requiere como complementos indispensables, por un lado, la facultad de saber en todo momento quién dispone de esos datos personales y a qué uso los está sometiendo, y, por otro lado, el poder oponerse a esa posesión y usos.

En fin, son elementos característicos de la definición constitucional del derecho fundamental a la protección de datos personales los derechos del afectado a consentir sobre la recogida y uso de sus datos personales y a saber de los mismos (...) FJ 7.

(...)que el derecho a consentir la recogida y el tratamiento de los datos personales (art. 6 LOPD) no implica en modo alguno consentir la cesión de tales datos a terceros, pues constituye una facultad específica que también forma parte del contenido del derecho fundamental a la protección de tales datos. Y, por tanto, la cesión de los mismos a un tercero para proceder a un tratamiento con fines distintos de los que originaron su recogida, aun cuando puedan ser compatibles con éstos (art. 4.2 LOPD), supone una nueva posesión y uso que requiere el consentimiento del interesado. Una facultad que sólo cabe limitar en atención a derechos y bienes de relevancia constitucional y, por tanto, esté justificada, sea proporcionada y, además, se establezca por Ley, pues el derecho fundamental a la protección de datos personales no admite otros límites.

De otro lado, es evidente que el interesado debe estar informado tanto de la posibilidad de cesión de sus datos personales y sus circunstancias como del destino de éstos, pues sólo así será eficaz su derecho a consentir, en cuanto facultad esencial de su derecho a controlar y disponer de sus datos personales. (...)" FJ 13.

Posteriorment, el Tribunal Suprem en la seva sentència de 15 d'abril de 2002, es fa ressò d'aquesta doctrina del Tribunal Constitucional i, en el cas que enjudicia, pel que fa a la comunicació de dades personals entre administracions conclou:

"(...) la cesión o comunicación de los datos entre Administraciones Públicas, mientras se lleve a cabo, precisa y únicamente, para alcanzar el fin o uno de los fines a los que obedece la creación misma del fichero y la propia recogida de aquéllos, y no, por tanto, para el ejercicio de competencias diferentes o de competencias que versen sobre materias distintas, queda ya amparada por el consentimiento inicialmente prestado por el titular de los datos para su recogida y tratamiento. Es decir, en tal caso, huelga la necesidad de un nuevo consentimiento cuyo objeto específico sea aquella cesión o comunicación.(...)"

Ara bé, més enllà d'aquestes consideracions generals, una resposta més acurada a la pregunta formulada requeriria conèixer tant l'origen i la finalitat amb que es va recollir la informació de la qual se'n sol·licita la cessió, com també la finalitat i, si escau, la llei que n'habilita la comunicació al Departament.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada,

Conclusió

Per analitzar l'adequació a dret de la possibilitat de cedir, al Departament competent de la Generalitat, la informació de la qual, eventualment, disposi l'Ajuntament sobre els propietaris d'èquids, serà necessari avaluar l'origen i la finalitat per a la qual l'Ajuntament va obtenir la informació, com també la finalitat per a la qual el Departament sol·licita la informació.

Barcelona, 4 de juny de 2013